

JOB RAMOS

(1974, Olot)

Guanyador de la sisena Biennial de Girona (2010) amb la instal·lació *La Tina diu que el cel està dividit*, Job Ramos construeix una paràbola «moral» en la qual intervien el so –el monòleg d’una adolescent, amb gran llibertat, sobre tota mena de qüestions de la seva incumbència i sota la seva mirada personal–, el vídeo –diversos personatges parlant de la institució familiar i les seves relacions–, una selecció de textos breus amb possibles solucions o estratègies per conduir la instal·lació i un parell de fotografies de grups familiars amb un to jocós. Tot està perfectament editat i escrupolosament pensat, fins al punt que després d’haver-hi meditat, l’espectador s’adona que realment hi ha uns referents potser equivocadament sagrats que salten pels aires o que, si més no, els cal una revisió en profunditat. En aquesta peça guanyadora de la Biennial de Girona es desmunta la família mitjançant imatges i sons familiars potser propis i que, per tant, forcen a la introspecció. Tots els elements tenen la necessitat del conjunt: són les forces de la instal·lació, a les quals, per ser lligades amb la polidesa avinent, els cal quelcom de teatral, de *mise en scène*, molt controlada però amb certs punts d’impacte visual.

JOB RAMOS.

▼ *La Tina diu que el cel està dividit*. 2008. Instal·lació.

Detall: 2 fotografies 40 x 54 cm. sobre Dibond. Col·lecció Fundació Casa de Cultura.

Les obres que Ramos proposa al públic van carregades d’una insospitada dosi de pensament, de reflexió

Conec Job Ramos i sempre m'ha fet la impressió que les obres que proposa al públic estan carregades d'una insospitada dosi de pensament, de reflexió, i que per entendre-les cal un esforç potent per part de l'espectador, un esforç que, sovint, no estem disposats a fer. Pensament que creix progressivament amb el pas del temps, amb la revisió dels textos, amb la discussió. L'obra de Job Ramos se sustenta en diversitat de tècniques –el so (del llenguatge a la música), el CD-ROM (al seu inici), la fotografia, la instal·lació, la *performance*, el vídeo, el documental i el fals documental–, totes imbricades per produir una obra on la poètica, la realitat, la mentida, l'artifici, esdevenen discurs i columna vertebral de les seves instal·lacions.

Prové de belles arts de la Universitat de Barcelona i de la Universitat de Bristol. Darrerament ha estat convidat a Estocolm, a través del programa per a artistes visuals Iaspis (International Artists Studio Program in Sweden), a fer una estada com a artista resident, i hi tornarà aquest estiu amb tota la família. Imparteix classes de teoria de les arts electròniques a la Universitat de Barcelona.

JOB RAMOS.

▲ ***Un altre paradís sense clavegueram.*** 2008.

Instal·lació.

Espai Zer01, Olot.